EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 25.10.2019
COM(2019) 494 final

2019/0241 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

Euroopan luonnonvaraisen kasviston ja eläimistön sekä niiden elinympäristön suojelusta tehdyn yleissopimuksen pysyvän komitean 39. kokouksessa Euroopan unionin puolesta otettavasta kannasta yleissopimuksen liitteen II ja liitteen III muutoksiin

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN KOHDE

Tämä ehdotus koskee päätöstä Euroopan luonnonvaraisen kasviston ja eläimistön sekä niiden elinympäristön suojelusta tehdyn yleissopimuksen pysyvän komitean Strasbourgissa, Ranskassa, 3.–6. joulukuuta 2019 pidettävässä 39. vuosittaisessa kokouksessa unionin puolesta otettavan kannan vahvistamisesta, silloin kun pysyvän komitean on määrä tehdä päätös kahdesta muutoksesta yleissopimuksen liitteeseen II ja liitteeseen III.

2. EHDOTUKSEN TAUSTA

2.1. Yleissopimus Euroopan luonnonvaraisen kasviston ja eläimistön sekä niiden elinympäristön suojelusta

Euroopan luonnonvaraisen kasviston ja eläimistön sekä niiden elinympäristön suojelusta tehdyn yleissopimuksen, jäljempänä ’yleissopimus’, tarkoituksena on suojella Euroopan luonnonvaraista kasvistoa ja eläimistöä ja niiden elinympäristöä, varsinkin niitä, joiden suojelu vaatii usean valtion yhteistyötä. Kyseessä on hallitustenvälinen sopimus, joka on tehty Euroopan neuvoston johdolla. Yleissopimus tuli voimaan 1. kesäkuuta 1982.

Euroopan unioni on ollut yleissopimuksen sopimuspuoli 1. syyskuuta 1982 lähtien[1]. Tällä hetkellä yleissopimuksella on 51 sopimuspuolta, mukaan lukien kaikki EU:n jäsenvaltiot.

2.2. Pysyvä komitea

Pysyvä komitea on yleissopimuksen päätösvaltaa käyttävä elin, jolla on valtuudet arvioida lajien suojelun tasoa ja tarvittaessa tarkistaa lajien luetteloa yleissopimuksen liitteissä. Pysyvän komitean tehtävät luetellaan yleissopimuksen 13–15 artiklassa. Se kokoontuu vähintään kahden vuoden välein ja kun sopimuspuolten enemmistö sitä pyytää. Pysyvän komitean tavaksi on tullut kokoontua joka vuosi.

Yleissopimuksen 17 artiklan mukaisesti sopimuspuolista kahden kolmasosan enemmistön pitää hyväksyä liitteiden muutos.

2.3. Pysyvän komitean suunniteltu säädös

Strasbourgissa, Ranskassa 3.–6. joulukuuta 2019 järjestettävässä yleissopimuksen pysyvän komitean 39. vuosittaisessa kokouksessa on määrä hyväksyä päätös, joka koskee muutoksia yleissopimuksen liitteeseen II ja liitteeseen III, jäljempänä ’suunniteltu säädös’.

Suunnitellun säädöksen tarkoituksena on muuttaa yleissopimuksen liitettä II ja liitettä III yleissopimuksen 17 artiklan mukaisesti.

Yleissopimuksen 17 artiklan mukaisesti suunniteltu säädös tulee voimaan kaikkiin sopimuspuoliin nähden kolme kuukautta pysyvän komitean hyväksynnän jälkeen, jollei kolmannes sopimuspuolista ole ilmoittanut vastustavansa muutosta. Muutos tulee voimaan niihin sopimuspuoliin nähden, jotka eivät ole esittäneet vastalausetta.

3. UNIONIN PUOLESTA OTETTAVA KANTA

Norja toimitti ehdotuksen valkoposkihanhen (*Branta leucopsis*) siirtämisestä liitteestä II (Täysin rauhoitetut eläinlajit) liitteeseen III (Suojeltavat eläinlajit – sääntely on mahdollista).

[1] Neuvoston päätös 82/72/ETY, tehty 3 päivänä joulukuuta 1981, Euroopan luonnonvaraisen kasviston ja eläimistön sekä niiden elinympäristön suojelua koskevan yleissopimuksen tekemisestä, EYVL L 38, 10.2.1982, s. 1.

Ehdotuksen tueksi esitettyjen perustelujen mukaan valkoposkihanhen koko kannan koko on lisääntynyt kymmenkertaiseksi 1980-luvulta (112 000) vuoteen 2010 (1 319 000). Tähän on ollut syynä muun muassa maatalouden tehostaminen, jonka myötä saataville on tullut suuria määriä ravintoa[2]. Näin ollen laji ei enää tarvitse tiukkaa suojelua koko levinneisyysalueellaan.

Pysyvän komitean suunnitellun päätöksen aihe koskee aluetta, jolla unionilla on yksinomainen ulkoinen toimivalta SEUT-sopimuksen 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti, koska kyseinen alue kuuluu jo suuressa määrin yhteisten sisäisten sääntöjen piiriin (lintudirektiivi). Tämän vuoksi on tarpeen, että neuvosto tekee päätöksen pysyvän komitean 39. kokouksessa unionin puolesta esitettävästä kannasta suunniteltuun säädökseen.

Ehdotus ei vastaa valkoposkihanhen tämänhetkistä oikeudellisen suojelun tasoa lintudirektiivin perusteella, koska sitä ei luetella direktiivin liitteessä II (lajit, joita voidaan metsästää). Laji mainitaan lintudirektiivin liitteessä I (edellyttää erityisten suojelualueiden nimeämistä).

Luonnos yhden lajin hoitosuunnitelmaksi valkoposkihanhea varten hyväksyttiin Afrikan ja Euraasian muuttavien vesilintujen suojelemisesta tehdyn sopimuksen (AEWA) sopimuspuolten 7. kokouksessa, jotta voidaan puuttua erittäin nopeaan kannan kasvuun ja erityisesti siitä aiheutuviin ongelmiin (maataloudelle aiheutuvat vahingot sekä riskit lentoturvallisuudelle). Suunnitelma mahdollistaa levinneisyysalueella olevissa valtioissa avustamisen päätöksentekoprosessissa, joka liittyy poikkeusten soveltamiseen. Tähän kuuluisivat poikkeusten kumulatiivisten vaikutusten säännöllinen arviointi sekä kannan tilan ja maataloudelle aiheutuvien vahinkojen tai lentoturvallisuuteen kohdistuvien riskien kehittymisen seuranta. Se helpottaa tietojen vaihtoa ja mahdollisesti poikkeustoimenpiteiden koordinointia levinneisyysalueella valtioissa, jotta voidaan parantaa poikkeustoimenpiteiden tehokkuutta ja välttää tahattomia vaikutuksia lentoreittien osalta.

Unionin olisi tuettava Norjan muutosehdotusta, jotta voidaan puuttua kyseisen lajin kannan erittäin nopeaan kasvuun ja erityisesti tästä aiheutuviin ongelmiin (maataloudelle aiheutuvat vahingot sekä riskit lentoturvallisuudelle), jotta EU:n ulkopuoliset yleissopimuksen osapuolet voivat soveltaa kannan hallinnan toimenpiteitä, mukaan lukien tämän lajin metsästys tarpeen mukaan. Kuitenkin koska tällä hetkellä suunnitteilla ei ole lintudirektiivin liitteiden muutosta eikä muutos ole mahdollista yleissopimuksen edellyttämässä lyhyessä määräajassa (90 päivää), unionin on ilmoitettava, että toistaiseksi se soveltaa yleissopimuksen 12 artiklan nojalla tiukempia suojelutoimia.

4. OIKEUSPERUSTA

4.1. Menettelyllinen oikeusperusta

4.1.1. Periaatteet

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä ’SEUT-sopimus’, 218 artiklan 9 kohdassa määrätään päätöksistä ”*sopimuksella perustetussa elimessä unionin puolesta esitettävien kantojen vahvistamisesta, silloin kun tämän elimen on annettava säädöksiä, joilla*

---

[2] *International Single Species Management Plan for the Barnacle Goose*, AEWA Technical Series No. 70, Dec. 2018, www.unep-aewa.org/sites/default/files/publication/ts70_issmp_barnacle%20goose_complete.pdf, s. 13.

on oikeusvaikutuksia, lukuun ottamatta säädöksiä, joilla täydennetään tai muutetaan sopimuksen institutionaalisia rakenteita”.

Ilmaisu ’*säädökset, joilla on oikeusvaikutuksia*’ käsittää myös sellaiset säädökset, joilla on oikeusvaikutuksia kyseiseen elimeen sovellettavan kansainvälisen oikeuden nojalla. Se kattaa myös välineet, joilla ei ole sitovaa vaikutusta kansainvälisen oikeuden nojalla mutta jotka ”*voivat vaikuttaa ratkaisevasti sen säännöstön sisältöön, jonka unionin lainsäätäjä antaa*”[3].

4.1.2. Soveltaminen käsillä olevassa asiassa

Pysyvä komitea on yleissopimuksella perustettu elin.

Säädös, joka pysyvän komitean olisi annettava, on säädös, jolla on oikeusvaikutuksia. Suunniteltu säädös on sitova kansainvälisen oikeuden nojalla yleissopimuksen 6 artiklan mukaisesti.

Suunnitellulla säädöksellä ei täydennetä eikä muuteta yleissopimuksen institutionaalisia rakenteita.

Sen vuoksi päätösehdotuksen menettelyllinen oikeusperusta on SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohta.

4.2. Aineellinen oikeusperusta

4.2.1. Periaatteet

SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohdan nojalla annettavan päätöksen aineellinen oikeusperusta määräytyy ensisijaisesti sen suunnitellun säädöksen tavoitteen ja sisällön perusteella, jota unionin puolesta otettava kanta koskee. Jos suunnitellulla säädöksellä on kaksi tavoitetta tai siihen sisältyy kaksi osatekijää ja jos näistä tavoitteista tai osatekijöistä toinen on mahdollista määritellä pääasialliseksi tavoitteeksi tai osatekijäksi, johon nähden toinen tavoite tai osatekijä on liitännäinen, SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohdan nojalla hyväksyttävällä päätöksellä on oltava vain yksi aineellinen oikeusperusta eli se, jota pääasiallinen tai ensisijainen tavoite tai osatekijä edellyttää.

4.2.2. Soveltaminen käsillä olevassa asiassa

Suunnitellun säädöksen pääasiallinen tavoite ja sisältö liittyvät ympäristöön.

Sen vuoksi ehdotetun päätöksen aineellinen oikeusperusta on 192 artiklan 1 kohta.

4.3. Päätelmät

Ehdotetun päätöksen oikeusperustana olisi oltava SEUT-sopimuksen 192 artiklan 1 kohta yhdessä sen 218 artiklan 9 kohdan kanssa.

5. SUUNNITELLUN SÄÄDÖKSEN JULKAISEMINEN

Koska pysyvän komitean säädöksellä muutetaan yleissopimuksen liitettä II ja liitettä III, on aiheellista julkaista se hyväksymisen jälkeen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

[3] Unionin tuomioistuimen tuomio 7.10.2014, Saksa v. neuvosto, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, 61–64 kohta.

2019/0241 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

Euroopan luonnonvaraisen kasviston ja eläimistön sekä niiden elinympäristön suojelusta tehdyn yleissopimuksen pysyvän komitean 39. kokouksessa Euroopan unionin puolesta otettavasta kannasta yleissopimuksen liitteen II ja liitteen III muutoksiin

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan yhdessä sen 218 artiklan 9 kohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Unioni hyväksyi Euroopan luonnonvaraisen kasviston ja eläimistön sekä niiden elinympäristön suojelua koskevan yleissopimuksen, jäljempänä ’yleissopimus’, neuvoston päätöksellä 82/72/ETY[4], ja se tuli voimaan 1 päivänä syyskuuta 1982.

(2) Yleissopimuksen 17 artiklan nojalla pysyvä komitea voi hyväksyä muutoksia yleissopimuksen liitteisiin.

(3) Pysyvän komitean on määrä 3–6 päivänä joulukuuta 2019 pidettävässä 39. kokouksessaan tehdä päätös ehdotetuista muutoksista yleissopimuksen liitteeseen II ja liitteeseen III.

(4) On aiheellista vahvistaa pysyvässä komiteassa unionin puolesta otettava kanta, koska päätös tulee olemaan unionia sitova.

(5) Norja toimitti ehdotuksen valkoposkihanhen (*Branta leucopsis*) siirtämisestä yleissopimuksen liitteestä II liitteeseen III.

(6) Kun otetaan huomioon tämän lajin kannan erittäin nopea kasvu sen levinneisyysalueella, unionin olisi tuettava tätä ehdotusta. Ehdotus ei kuitenkaan vastaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2009/147[5] perustuvaa lajin *Branta leucopsis* suojelun tämänhetkistä tasoa. Koska suunnitteilla ei ole direktiivin 2009/147/ETY muutosta eikä se ole mahdollista yleissopimuksen mukaisesti kolmen kuukauden kuluessa pysyvän komitean päätöksestä, unionin on yleissopimuksen 12 artiklan nojalla toistaiseksi noudatettava tiukempia toimia lajin suojelemiseksi,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Euroopan luonnonvaraisen kasviston ja eläimistön sekä niiden elinympäristön suojelusta tehdyn yleissopimuksen pysyvän komitean 39. kokouksessa unionin puolesta otettava kanta

[4] EYVL L 38, 10.2.1982, s. 1.

[5] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7).

on tukea ehdotusta, jonka mukaan laji *Branta leucopsis* siirretään yleissopimuksen liitteestä II liitteeseen III, ja ilmoittaa yleissopimuksen sopimuspuolille, että unioni aikoo yleissopimuksen 12 artiklan nojalla toistaiseksi noudattaa tiukempia toimia lajin suojelemiseksi.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu komissiolle.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja